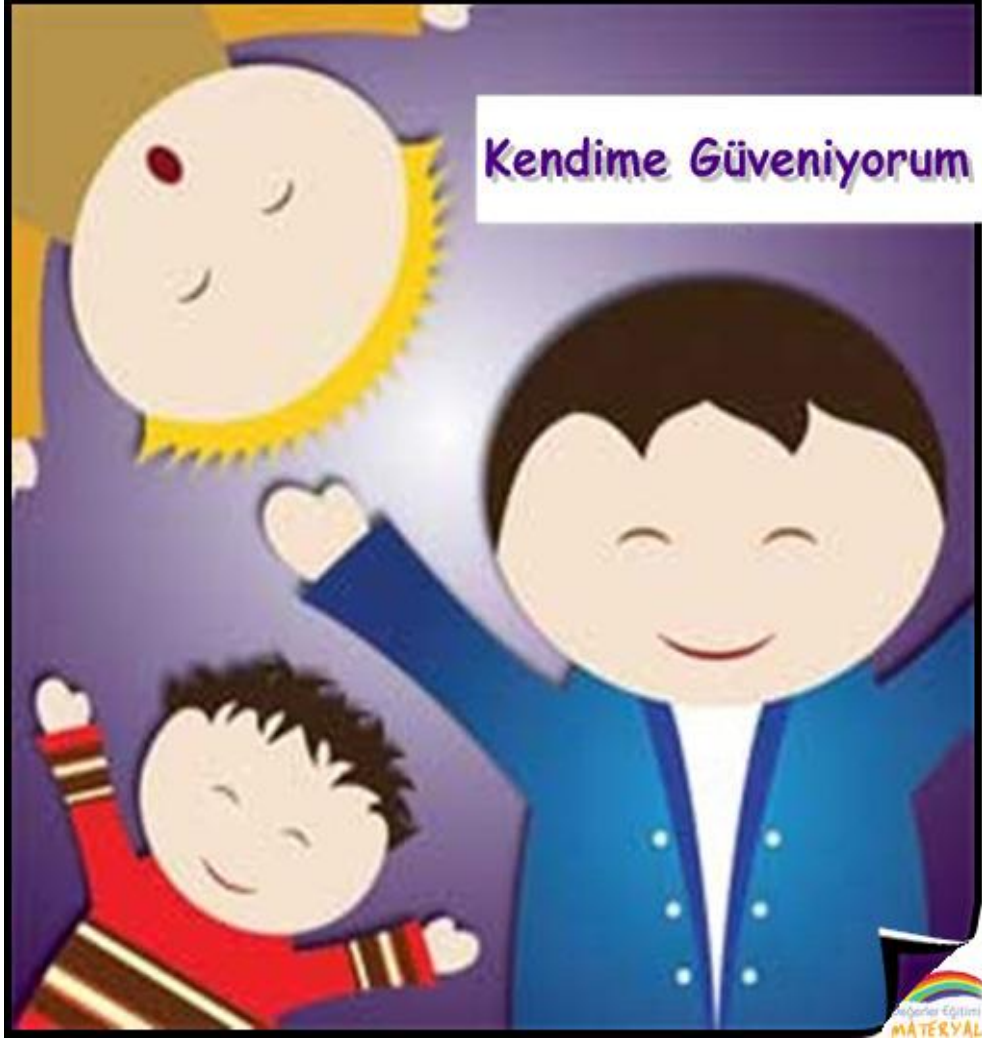

ÖZGÜVEN

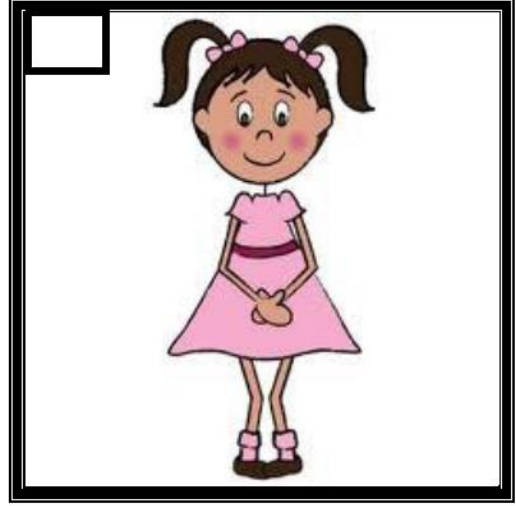
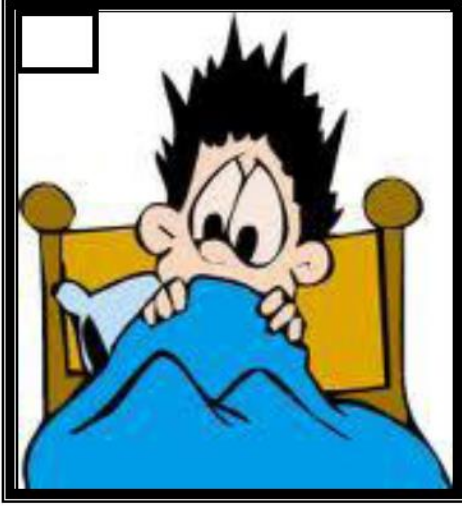
OKULÖNCESİ

AFİŞ PANO ÇALIŞMASI

ÇALIŞMA KAĞIDI

Resimdeki çocuklardan hangileri utangaçtır, hangileri değildir?

DRAMA

ÖZGÜVEN RESMİ

- ✓ Öğretmen öğrencilere “Sizler ünlü bir ressamın fırçaları olacaksınız. Resim yapabilmeniz için kendinize güvenmeniz şart. Sizin yaptığınız resimler sergilenecek ve dünyaca ünlü ressamlar gelip sizin serginizi izleyecekler.” diyerek dramayı başlatır.
- ✓ Öğretmen “Kimler fırça olmak ister?” diye sorar. Öğrencilerin dramaya istekli olmalarını sağlar. Öğrencileri halka şeklinde dizer ve müzik eşliğinde dramayı yaptırmaya başlar.
 - “Sizler birer fırçasınız ve önünüzdeki resim kâğıdına doğru bir adım atıyorsunuz.
 - Şimdi kâğıdı yakalamak için hızlı koşuyoruz yerimizde.
 - Şimdi yavaş koşuyoruz.
 - Kağıdımıza ulaşmak için zıplamamız gerekiyor. Zıplaya zıplaya kâğıdımızı aldık. Şimdi resim yapmaya başlayalım.
 - Bu resmi kendine güvenenler yapabilir. Kimler resim yapmak istiyorsa resim kâğıdını sallasın.
 - Herkes resim yapmak istediğine göre başıyla resmini boyamaya başlayalım.
 - Kollarımızda boyayalım. (kollar sallanır)
 - Ellerimiz boyaya batırıp çıkarıyoruz. İyice boyayalım ellerimizi.
 - Resim kağıdımızın her yerini güzelce boyayalım. Kollarımız ve ellerimiz fırça. Unutmayın. Herkes çizmek istediğini resmine yapsın. Güneş, bulut, ay...
 - Olamaz resimde bazı yerlerinde hatalar yaptık. Ama sorun yok. Çünkü biz kendimize güveniyoruz. Hata da yapabiliriz. Şimdi hatalarını silmek isteyenler parmaklarıyla hatalı yerleri silebilir. Siliyoruz, siliyoruz. Resmimiz çok güzel olmaya başladı.
 - Şimdi resmimize devam edelim. Kendine güvenenler cesur olur. Cesur olanlar sırtlarıyla boyamaya devam ediyor.
 - Kimler cesur burada? Herkes mi cesur? Harikasınız.
 - Evet, Sırtımızla resmimizi boyuyoruz iyice. Cesur olmak kolay değil. Resmimizin her yerini iyice boyuyoruz. Evet çok güzel gidiyorsunuz.
 - Resmimizi Diz kapaklarımızla, ayaklarımızla, topuklarımızla boyayalım, boyayalım. Resmimizde ayrıntılı yerleri var. Azimli çalışkan olanlar kirpikleriyle resimlerini ayrıntılı bir şekilde boyamaya devam ediyor. Çok güzel olmaya başladı resmimiz.
 - Bazı yerlerinde ufak düzeltmeler yapmamız gerekiyor. Kendine güvenen özür dilemesini bilen diliyle düzeltmelerini yapıyor. Harikasınız. Çok güzel resmimiz oldu. Bize ait bir resim bu. Kendini sevenler resmine
 - adını yazabilir. Saçımızla resmimizin köşesine adımızı yazıyoruz. Resmimiz muhteşem görünüyor.
 - Resmimizi seyretmek için yere uzanıyoruz. Gözlerimizi kapıyoruz. Resmimizi hayal ediyoruz. Harika bir resim yaptık. Resmimiz çok ünlü galerilerde sergileniyor. Ünlü ressamlar resmimizi almak için acele ediyor. (Öğrencilerin hayal etmesi istenir) Tebrik ediyoruz kendimizi ve arkadaşlarımızı ve alkışlıyoruz.” diyerek drama sonlandırılır.

- ✓ Drama sonunda öğrencilere sorular yöneltilir.
 - Oyun sırasında neler hissettin?
 - Ünlü ressamlar bizim resmimizi almak için neden acele ediyor olabilirler?
 - Kendinize güvenmeseydiniz harika bir resim yapabilir miydiniz?

KAVRAM HARİTASI

ÖZGÜVENİ GELİŞTİRMEK İÇİN

PROJE

ALTIN KEMER

- ✓ Öğrencilere, bir hafta boyunca resim yapma azimleri, oyun oynama isteklilikleri, herkesin önünde şarkı söyleyebilme cesaretleri vb. Öz güven gerektiren durumların dikkatle izleneceğini söyler.
- ✓ Ek-1' deki listeye öğrencilerin isimleri yazılır. Boş bırakılan iki haneye öğretmen tarafından istediği iki durum daha eklenebilir.
- ✓ Öğretmen, bu eylemler gerçekleşirken en azimli en istekli en cesaretli öğrencilere her bir durumda Ek-1' deki listede öğrencilerin isimlerinin karşısına bir yıldız koyar.
- ✓ Haftanın sonunda en çok yıldızı toplayan öğrenciye 'altın kemer' takılır. Kemerin sarı renkli olması yeterlidir.
- ✓ Altın kemer, kazanan öğrenciye takılırken neden bu kemeri almaya hak kazandığı diğer öğrencilere hatırlatılarak sınıfta aynı etkinliği ve hassasiyeti kendilerinin de göstermesi gerektiği hatırlatılarak etkinlik sonlandırılır.

SINIF İÇİ ETKİNLİK

BEYİN FIRTINASI

- ✓ Sınıfın ortasına bir daire çizilir.
 - ✓ Tüm çocuklardan dairenin içine girmesi istenir.
 - ✓ Bu daireye soru dairesi adı verilir.
 - ✓ Müzik çalarken dairenin içinde, müzik durduğunda ise dairenin dışında olmaları gerektiği söylenir.
 - ✓ Dairenin içinde müzikle birlikte dairenin dışına çıkmayacak şekilde istedikleri gibi dans etmeleri istenir.
 - ✓ İçeride kalan öğrenciye soru dairesinden sorular geleceği söylenir.
 - ✓ Müzik durduğunda dairenin içinde kalan çocuklara herhangi bir konuyla ilgili beyin fırtınası yaptırılabilir.
 - ✓ Örneğin;
 - “Sınıfta bir masanın ayağı kırıldı. Sınıftaki şartlarla bu masayı nasıl onarınız?”
 - “Havada uçan bir kuşun aniden size yakın bir mesafede yere düştüğünü gördünüz. Kuşun bu durumuna nasıl bir yaklaşımda bulunurdunuz?”
 - “Elektrikler gittiğinde okulun teneffüs zilini andıran sesi ne şekilde çıkarabiliriz?”
 - “Topunuz oynarken havuza düştü ve su üstünde dalgalana dalgalana yüzmeye devam etti. Sizce top neden suya batmadı?”
 - “*Kırmızı Başlıklı Kız* masalını siz yazmış olsaydınız, nasıl bir sonla bitirirdiniz?”
- gibi sorular sorularak öğrencilerin fikirleri alınır.
- ✓ Amaç; sorunu çözmek değil, birçok fikir üretmektir.
 - ✓ Çocuk ne kadar çok kendisine söz verilirse önemsendiğini hissederek özgüveni artar.

YAZILI MATERYAL

ÇOCUK NEDEN RESİM YAPMALI?

ÇOCUKLAR DUYGULARINI İFADE ETMEYİ RESİM YAPARAK ÖĞRENEBİLİR

Çocuklar, duygularını oyun oynarken ya da aile bireylerinin katıldığı bir hikâye okuma saatinde sordukları sorularla açığa vurabilirler. O gün hangi olaylara çok sevindi veya üzüldü, kimlere öfkelenildi, annesinin hangi tavırları onu incitti yahut mutlu etti vs... Çocuklar için kendini ifade etme biçimlerinden birisi de resim çizmektir.

Beyaz bir kâğıt, suluboya ya da pasteller, kaliteli ve bol renkli olmak şartıyla çocuğun sağ ve sol beyin, kas ve motor sistemini çalıştırmakla kalmaz, sıkıntılarını açığa vurmasını, güçlü bir konsantrasyona kavuşmasını, daha mutlu ve özgüvenli bir birey olmasını kolaylaştırabilir. Ancak çocuklar ister anaokuluna gitsin, ister evde annesinin gözetiminde bulunsun ‘bilinçli bir eğitime ihtiyaç duyarlar. Lise ve ilköğretimde 23 yıl çalışıp emekli olduktan sonra 3–6 yaş arası çocuklara resim öğretmeye başlayan Sema Ulus, çocuklarda gördüğü enerjiye, coşkuya ve alıcılığa hayran kaldığını söylüyor.

“Çocuğu bu yaşlarda yakalamak çok önemli. Onların düşünmelerini, duygularının farkına varmalarını ve kendilerini ifade etmelerini sağlamaya çalışmalıyız. Çocukları daha iyi anlayabilmek için emeklilikten sonra drama kurslarına gittim, bol bol çocuk hikâyesi okudum.” diyen Ulus, yorgunluktan bitap düştüğü günlerde bile eve coşkuyla, neşeyle gittiğini söylüyor.

“O küçük çocukların, ileri yaşlarda veremeyeceğim bilgileri kolayca alıvermeleri beni çok etkiledi, en önemlisi de duyguların ifadesiydi.” diyen Ulus, özellikle anne–babası ayrılmış çocuklara resim yoluyla kolayca ulaşabildiğini, bu tür problemleri olan çocukların hem çizdikleri resimle hem de resim yaparken anlattıklarıyla sorunlarını dışarı vurabildiklerini söylüyor.

“Çocuk resim yaparken benimle konuşuyor; ‘Benim annem–babam ayrı öğretmenim biliyor musunuz?’ diyor. Ona sorular soruyorum ve anlıyorum ki sıkıntısını aşabilir; çünkü bir yandan çiziyor, bir yandan konuşuyor. Akabinde anne ve babayla irtibat kuruyorum, sonuçları onlarla paylaşıyorum, kimi zaman izin veriyorlar kimi zaman ketum davranıyorlar; ama bir şekilde onlara ulaşıyorum ben.” diyen Ulus, şiddete maruz kalan çocuklarla da özel olarak ilgilendiğini söylüyor. “Böyle durumlarda çocuğun zarar görmemesini yine resim yoluyla sağlıyorum. ‘O yaşadıklarını kağıda aktarıırken ne hissettin?’ diye soruyorum. Öğretmeninden dayak yediği halde üzülmemesi için annesine söylemeyen çocuklar var.”

Sema Ulus’un çalıştığı iki ana okulda da öğretmenler önce ‘Bizim yaptığımızı bozuyorsun.’ düşüncesiyle tavır almışlar; fakat çocuklardaki değişimi görünce bu yeni yönetime ilgi duymaya başlamışlar. “Öğretmenler ya da anne–baba çocuğu gereksiz kurallarla sınırlayarak disiplin altına almaya çalışıyor. Çocuğa kendini ifade etmesi için söz vereceksiniz, konuşmasını teşvik edeceksiniz. Sürekli susması emredilen bir çocuk bunu nasıl yapabilir? Öğretmenler sınıfa girer girmez çocuklara ‘Kollarınızı bağlayın, ağızınıza fermuar çekin.’ komutu veriyor. Oysa ben sınıfa girer girmez coşkulu ve enerjik bir ortam oluşturuyorum.”

diyen Ulus, çocukların ‘Bunu ben yaptım öğretmenim.’ diye kendisine koşmalarından mutluluk duyuyor.

Çocukların elleri kalem tuttuğu andan itibaren kağıt ve kalemle haşır neşir olması gerektiğine inanan Sema Ulus, anaokuluna gitmeyen çocuklara evde resim yapma fırsatı verilmesini istiyor. Anne ve babaların çocuğun kaydetmesi gereken resim aşamalarını göz önünde bulundurmadan, ‘Pek yetenekli değil galiba’ gibi yorumlar yapmasını yanlış bulan Ulus; “Üç, dört hatta beş yaşındaki çocukların resimlerinde kol ve bacaklar görünmeyebilir; ama o ifade ettiği şeyde annesi ve babası vardır. En iyisi çocuğu hiç yönlendirmemektir. Çocuğa ne yapması gerektiğini hep siz öğretirseniz kendine olan güveni zedelenir ve bu sadece resmini değil tüm hayatını etkiler.

Çalıştığım çocuklarda ilk önce ‘Ben yapamam, beceremem, annem bilir.’ düşüncesini yıkmaya çalışıyorum. Anne–baba güzel resim yapsa ne olur, tek hedefimiz iyi resim yapmak değil ki!” diyor. Çocukların yaptığı resimlerden ruh hallerini tahlil etmenin aileleri genellikle tedirgin ettiğini söyleyen Ulus; “Anne ve baba aile sırlarının ifşa olacağını düşünerek panik yaşıyorlar. Hâlbuki bir çocuk deneyimli bir öğretmenin bilemeyeceği ne tür bir sorun yaşayabilir ki!

Çocuk görünüşte mutlu olabilir; ama koyu renkler tercih ediyor ve yaşına göre gelişigüzel çiziyorsa bir sorun olduğu düşünülmeli. Çocuk ‘Ne çizeyim?’ diye sorduğu zaman bir hikâye anlatabilir ve ‘Sen bunun içinden ne çizmek istersin?’ diye sorabilirsiniz. Çocuklar rüyalarını çizmekten de hoşlanırlar. Aile bireylerinin portrelerini yapabilirler. Çocuğun gözünde anne değerliyse kâğıdın en üst tarafına onun resmini çizer. Babayla arası yoksa onu bir köşeye daha küçük çizer.” Diyor.

KAYNAKÇA

Baran Z., "İlham Veren Başarı Öyküleri" Bilgivizyon Yayınları, İzmir, 2008 Prof.

Korkmaz G., "Ellerim Zil Bacaklarım Trampet \ Çocuklar İçin Etkinlikler", Kök Yayınları, Ankara, Nisan 2009

Karadağ A., "Okul Öncesinde Çoklu Zeka" Kök Yayıncılık, Ankara, Eylül 2009

Yavuz K., "Duygusal Zeka Gelişimi" Timaş Yayınları, İstanbul, 2010

Darıca N., "Etkinlik Dünyası", Morpa Yayınları, İstanbul, 2003

MEB Talim Terbiye Kurulu Yayınları

Tokuç H., "Sosyal Beceri Öğretmen Hikayeleri" Oluşum Yayınları, Ankara, 2008

Ertürkmen İ., Nasrettin Hoca Hikayeleri Damla Yayınları, İstanbul, 2012

Türkyılmaz N., Karaköse R., Saydam N., Ulusoy V., UzunS., "Adam Olacak

Çocuklar İçin Öykü, Oyun, Etkinlik Drama," Timaş Yayınları, İstanbul, 2009

www.bizegitimciyiz.com

www.anaokuluyuz.com

www.egitimhane.com

www.materyaller.com

<http://www.egitimhane.com>

<http://www.degerler.org/>